

O krásách Valaška

Fleret

V hospodě u Bečvy, štamgasti sedíja.
Gořalku neslopů, gáblu si hledíja.

Sklénka sa orosí a potom vypije.
Krásenské uzené, v hubě sa rozplyne.

Buková prkénka, mohla by povídat.
Jak křivák s uzeným, dovedů zazpívat.

Bukové prkénko, slanínú zavoní.
A celé Valaško, k stolu sa nakloní.

Voňavá tlačénka, vyléčí neduhy.
Može ju košťovat, aj stařík bezzubý.

Namísto smutnění, Valašská klobása.
Šmakuje horama, až duša zajásá.

Valašské klobásy, sú chlapské frgále.
Šmakujú každému, aj když má namále.

Krásenští masaři, chlapi sú šikovní.
Zrobíja klobásy, na miliony dní.

Prošli jsme Moravu, Čechy a aj Slezsko.
Písničky zpívali, někdy sa zastesklo.

Po kraju s horama, co ovce zdobíja.
A fešné robiska, uzeným voníja.

Bukové prkénko, voňavá slanina.
Dáme si do nosa, haldámáš začíná.

Bukové prkénko a vůní lavina.
Příbory cingajů fábiš už nezpívá.